N^ER 123.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 17 Października v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 7 Października.

Wczora JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻE JEGOMOŚĆ MICHAŁ PAWŁOWICZ, w pożądaném zdrowiu powrócił do tuteyszey stolicy z Moskwy. (*G.S.P.*)

Naywyższy Ukaz JEGO CESARSKIEY MOŚCI, dany Rządzącemu Senatowi d. 31 sierpnia.

Znayduiąc potrzebném powiększyć śrzodki, dla kształcenia umiejętnych lekarzy w Państwie naszém, Uznaliśmy za dobrą ustanowić w Wilnie osobną Medyko-Chirurgiczną Akademią, i liczbę uczących się w Medycznym Instytucie byłego Uniwersytetu Wileńskiego Uczniow Skarbowych powiększyć do 200.

Utwierdziwszy ustawy i etat tey Akademii, ułożone przez Ministra Spraw Wewnętrznych i rozpatrzone przez Radę Państwa, i przesyłając je do Rządzącego Senatu, dla przywiedzenia do skutku, pospołu z tém Rozkazujemy:

1) Będący w Wilnie Skarbowy Instytut Medyczny i uczniów jego przenieść do ustanawiającey się tam Medyko-Chirurgiczney Akademii; summę zaś 22,240 rubli 75 kopiejek srebrém, na utrzymanie tego Instytutu, etatem 15go listopoda 1820 roku naznaczoną i z Podskarbstwa Państwa wypłacaną, obrócić na utrzymanie Wileńskiey Medyko Chirurgiczney Akademii.

2) Dalszą zatym summę, na jey utrzymanie, podług utwierdzonego teraz etatu wyliczoną, wyznaczyć z funduszu Edukacyynego.

3) Oddający się w liczbie innych budowli, w wiedzę Medyko-Chirurgiczney Akademii były kościoł Uniwersytetu, utrzymywać z dochodow Pojezuickich, na teyże osnowie, jak i inne Pojezuickie kościoły. (Summa na roczne utrzymanie Akademii, etatem wyznaczona. jest 365,520 rubli.)

— Przez Ukazy do Rządzącego Senatu d. 18 września, datowane w Rjazaniu: były Ober-Sekretarz 7go Departamentu Rządzącego Senatu, Radca Kollegialny Michał *Miasojedow*, i liczący się przy Heroldyi bez obowiązkow, Radzca Kollegialny Andrzey *Prykłoński*, przy zupełném uwolnieniu ze służby, na własne prośby, pierwszy dla wieku podeszłego i słabości zdrowia, a drugi dla słabości zdrowia, na osnowie Ukazu 18go lutego 1762, mianowani są Radzcami Stanu.

— Prezydent Kommissyi ustanowioney na interessa Radziwiłłowskie, Franciszek *Wereszczaka*, zgodnie ze swą prośbą, z przyczyny choroby, uwolniony od teraźnieyszych obowiązkow.

Ukazy Rządzącego Senatu.

1) 29 września z Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentow, o *zabronieniu utrzymującym karczmy i austerye* (*постоялые дворы*) *i w ogólności mieszkańcom po miastach i wioskach przyymować do siebie na nocleg ze skarbowemi rzęczami.*

2) D. 29 września z 1go Departamentu, o *ustanowieniu przy Bezsarabskim obwodowym Sądzie Kryminalnym Czasowego Oddziału dla sądzenia nagromadzonych w nim spraw.*

3) D. 30 września z 1go Departamentu, o *zostawieniu Izbom Skarbowym rozpatrywać wyroki Zgromadzeń Mieszczańskich i Włościańskich, o ludziach rozwiązłego życia, bez różnicy płci.*

4) D. 6 października z 1go Departamentu, o *uznaniu kupca Lanca Konsulem Neapolitańskim w Sankt-Petersburgu.* (*G.S*).

Warszawa d. 19 października.

Dnia 16 b. m. JW. Gubernator Hrabia *Witt* odprawił przegląd batalionow Penzeńskiego i Saratowskiego, które znalazł zupełnie kompletne i w naylepszym stanie zdrowia; takowym za odznaczenie się w ostatnich manewrach, oświadczył swe zadowolenie.

Dnia 17 b. m. Rada Municypalna Województwa Płockiego przesłała następujące doniesienie o pobycie JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, Feldmarszałka Cesarstwa Rossyyskiego w *Płocku*: — „*Płock 11 Października.* — W dniu 8 b. m. w wieczór nasze miasto miało szczęście oglądać przybywającego JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, którego Władze cywilne i woyskowe uroczyście przyymowały, a licznie zgromadzony lud z radością powitał. Nazajutrz rano, wszelkie, tak cywilne, jak woyskowe Władze, wraz z tuteyszemi i okolicznemi obywatelami, złożyli JO. Xięciu hołd uszanowania, oświadczając nayżywszą wdzięczność wiernych poddanych dla Nayłaskawszego CESARZA I KRÓLA, za liczne dobrodzieystwa, które zlał na Polaków. Poczém woysko tuteyszego garnizonu odbyło rewią, w którey rozmaite wykonało manewra. Przytomni widze nie mogli się dosyć nadziwić piękney postawie woyska, z którém tu w naylepszey żyjemy harmonii. Po odbytey rewii, JO. Feldmarszałek zwiedził szpitale woyskowe, więzienia inkwizycyyne, bióro Kommissyi Wojewódzkiey, Trybunał Cywilny, Sąd Kryminalny i szpital Siostr Miłosiernych, zachęcając wszędzie urzędników, aby się przyczyniali do dobra kraju, przez pilne wykonywanie swych obowiązków. Ztąd udał się Xiążę Namiestnik do starożytnego katedralnego kościoła, gdzie go Biskup, na czele licznego duchowieństwa, w uroczystym ornacie z krzyżem w ręku przyymował. Po dwudniowym pobycie, hoynie obdarzywszy ubogich i potrzebnych, JO. Xiążę opuścił nasze miasto, pozostawiając we wszystkich stanach pełne uszanowania i wdzięczności wspomnienie. (*G.W.*)

— *Dnia 21* —

Woysko Cesarskie wszelkiey broni, zebrane w okolicach Bolimowa, w tych dniach odbywało wielkie obróty wojenne, postępowało ku Warszawie, pod którą onegday, w obec JO. Xięcia Feldmarszłaka, kończyło manewra. (*G.C.*)

PRUSSY.

Berlin d. 1 października.

Na wielkich manewrach, w ostatnim czasie odbytych, znaydowało się bardzo wielu rossyyskich oficerów, i wszyscy dobrego doznali przyjęcia. Lecz jak w licznym orszaku, Króla, Królewiców i dowodzących jenerałów otaczającym, wiele Rossyyskich widać było uniformów, tak ani jednego Francuzkiego oficera nie można było spostrzedz, chociaż wiemy, że i francuzcy woyskowi u nas bawią; ale zachowują ściśłe incognito.

Porównywają tu teraz przyjęcie, jakiego Lord Durham i Hr. Pozzo di Borgo od naszego dworu doznali. Lorda przyymowano z naywiększemi honorami, lecz wymuszona etykieta była widoczną; Hrabiemu Pozzo di Borgo zaś cały dwór okazywał przyjacielską poufałość.

Poźna podróż naszego Króla do Cieplic, spowodowała wiele domysłów. Jey właściwą przyczyną ma bydź zjazd Króla Fryderyka z Cesarzem Franciszkiem w Pradze.

— *Dnia 15* —

Xiąże Montfort (Hieronim Napoleon, były Król westfalski) przybył d. 10 b. m., jadąc z Flo-

rencyi, do Kolonii, wysiadł na chwilę w hotelu: „Zum grossen Rheinberg, a w nocy udał się w dalszą podróż do Londynu. (*G.C.*)

Austrya.

Wiedeń dnia 5 października.

Dziś wyjeżdża ztąd Cesarsko-Królewski Minister Baron Stürmer, były Poseł w Rio Janeiro, przez Tryest do Konstantynopola, na mieysce Cesarsko Królewskiego Internuncyusza, Barona Ottenfels.

Donoszą z Tryestu, iż tameczny stan kupiecki odebrał od Rządu uwiadomienie, że ogłoszona blokada portów Egipskich i Syryyskich ze strony Porty Ottomańskiey, w ciągu trwającego wzburzenia Mehemeda Alego, de facto uznaną została, podług którey regulować się mają.

Po jutrze opuszcza kwarantannę Deputacya Grecka; niewiadomo jeszcze, którego dnia rozpocznie swoję podróż do Monachium.

— *Dnia 8.* —

Onegday po południu przybyła tu Hrabina Marne (Xiężna Angoulême) z swoją siostrzenicą hrabianką Rosni (córką Xiężney Berry), i wysiadła w cesarsko-król. zamku.

Były poseł w Lucernie, szambelan, Hr. Henryk Bombelles, został mianowany posłem przy dworze sardyńskim.

Dnia 4 mieszkańcy tuteyszey stolicy obchodzili ze zwykłą uroczystością imieniny Cesarza. Kanclerz państwa, Xiąże Metternich, dawał dla ministrów i dyplomatycznego wydziału świetny obiad. (*G.C.*)

Niemcy.

Frankfort d. 7 października.

Zgromadzenie Związku Niemieckiego, trudni się ciągle sprawami ustaw dla woyska związkowego. — Donoszą z Moguncyi, iż regulamin fortyfikacyyny tey warowni związkowey, ostatecznie został ustanowiony, i sztabowi gubernatora warowni udzielony. Załoga warowni podczas pokoju wynosić ma nayminiey 6000 ludzi; ma się składać do połowy z Austryaków i Prusaków. Podczas woyny złożona będzie nayminiey z 12,000 ludzi, a kompletna załoga wynosić ma 21,000 ludzi piechoty i 3000 jazdy. Austrya i Prussy po 6700 piechoty i 600 jazdy, W. Xięztwo Sasko-Weymarskie 2010 piechoty, X. Sasko-Altenburskie 982 piechoty, X. Sax-Coburg-Gotha 1,366 piechoty. X. Sasko-Meiningen Hildburghausen 1150 piech., X. Anhalt-Dessau 528 piech., X. Anhalt-Köthen 325 piech., X. Hessen Homburg 200 piechoty; W. Xięztwo Heskie ma prawo do załogi podczas pokoju dostawić jeden batalion. Artyllerya warowni zostawać będzie pod bezpośredniemi rozkazami oficera, przez Austryą mianowanego. Wszystkie kontyngensy będą zawsze dowodzone przez naystarszych z własnych oficerów. — Do utrzymania naywiększey jedności, pomiędzy różnemi częściami załogi, oraz, aby duch woyska, porządek i karność jego, zaręczały zupełne bezpieczeństwo dla warowni związkowey, nie należy się oddalać od woyskowey zasady „jedność w dowództwie” a służba tak powinna bydź prowadzona, jak gdyby ta załoga, nie z różnych kontyngensów, lecz z części jednego i tego samego woyska składała się, dla czego też wszelkie woyska załogi jednych praw używać mają, i żadney preferencyi mieć nie będą. Każda, w warowni istnieiąca, siła zbroyna, gwardya narodowa, milicya, żandarmerya, strzelcy celni etc. zostawać będą pod rozkazami gubernatora warowni, we wszystkich sprawach i czynnościach woyskowych, który gdyby nie był zadowolniony z ducha jakiegobądź oddziału siły zbroyney, podczas woyny, może takową każdego czasu rozwiązać, podczas pokoju zaś, takowego rozwiązania od władzy obwodowey żądać ma prawo; która do niezwłócznego wykonania takowego żądania jest obowiązaną.

W wypadkach blokady lub stanu oblężenia, ma bydź zbroyna siła obywatelska, tylko wewnątrz fortyfikacyi użytą.

Stan interessów warowni podług okoliczności zayść mogących, pięciorako ma bydź uważany: 1) Stan pokoju, kiedy Związek Niemiecki znayduje się w zupełnym pokoju. 2) Jeżeli okoliczności zaydą, które się domniemywać każą zmiany stanu pokoju, przez któryby warownia zagrożoną bydź mogła. 3) W stanie nastąpionego ogłoszenia przez związek, o niebezpieczeństwie nieprzyiacielskiego napadu. 4) Ogłoszony stan woyny. 5) Ogłoszony stan oblężenia warowni.

Wypadek zagrożenia warowni, może także w skutek rewolucyynych zaburzeń w warowni bydź uznanym, a w takowym stanie, zarząd warowni ma osobliwe polecenie, zasięgnąć rady od zgromadzenia związkowego, aby przez uzbrojenie, zaopatrzenie warowni, i wzmocnienie załogi etc. do obrony warowni bydź przygotowanym. — W razie ogłoszenia woyny związkowey, muszą bydź wszystkie przygotowania do obrony warowni, tak dalece ukończone, aby cała uwaga zarządu warowni, wyłącznie zwrócona była na chwilę konieczności ogłoszenia warowni w stanie oblężenia. — Ogłoszenie warowni wstanie obłężenia nastąpi przez rozkaz naczelnego wodza, albo przez postanowienie zgromadzenia związkowego, albo nakoniec w nagłych wypadkach przez decyzyą zarządu warowni.

Monachium dnia 10 października.

Dziś Król Grecki Otto przyymował dyplomatyczne grono. Papiezki Nuncyusz miał przemowę, na którą Król Jmć uprzeymie odpowiedział. Poczém Nuncyusz przedstawił posłów innych dworów Królowi, który z każdym pojedynczo rozmawiał.

Adjutant Króla Jmci półkownik, hr. Baumgarten, jest wysłany dla przyjęcia greckiey deputacyi na granicy Bawaryi. (*G. C.*)

Szwecya.

Sztokolm dnia 5 października.

Nadzwyczayny dodatek do wczorayszey *Rządowey Gazety*, zawiera następujący urzędowy artykuł: „Były Major *Ernst Vegesach* i były Major *Gustaw Düben*, zostali uwięzieni, i dziś (d. 4) przed sąd nadworny do odpowiedzialności stawieni.”

Tuteysza gazeta *Dagligt Allehanda* zawiera dzisiay, co następuje: „Podług urzędowego doniesienia, wczoray o godzinie 2giey po południu *Ernst Vegesack* został stawiony przed sąd; gdzie, jak się dowiadujemy, okazano mu list z jego podpisem, datowany ostatniego lipca za granicę następującey treści: *Vegesack*, wraz z familią będąc w niedostatku, pisze do przyjaciela, który w bliskości byłego następcy tronu Szweckiego *Gustawa* mieszkał, aby wyjednał od tegoż wsparcie, i zarazem oświadczył, iż *Vegesack*, wyjeżdżając ze Szwecyi, miał rozmowę z rozmaitemi członkami oppozycyi, którzy uznali, że nie ma innego ratunku dla Szwecyi, jak osadzić na tronie Xięcia *Gustawa*. Pan *Vegesack* zaparł się tego listu, przyznając, że podpis jest blisko podobny do jego. Odprowadzono go do więzienia, a jutro dalsze nastąpią indagacye. Wszystkie jego papiery zostały opieczętowane. Sam Prezes przesłuchiwać go będzie, a Kanclerz sądowy, jako oskarżyciel, będzie temu przytomny. Mówią, że wzmiankowany list, był pisany do uwięzionego teraz Pana *Düben*, który bawił przez część lata w *Wiedniu*, i że list ten, oddany tam został Ministrowi Szweckiemu, który go rządowi nadesłał. Że Morawski Huzar z *Istadt* przywiózł te depeszę wczoray o godzinie 9 w wieczor, nie podpada żadney wątpliwości. (*G.W.*)

Francya.

Paryż dnia 5 października.

Tuteyszy Północno-Amerykański Poseł P. Rivers, odpłynął wczoray na Amerykańskim statku parowym „Sully”, z Havre do Nowego-Yorku.

Pan Billing, sekretarz przy naszém poselstwie w Madrycie, przybył tu wczoray, jako goniec z depeszami.

— *Dnia 7* —

Wczoray zgromadziła się dwa razy rada gabinetowa: zrana i popołudniu.

Jenerał - Majorowie Baron Aymard, dowódzący w Departamencie Vaucluse, Merlin dowódzca konney brygady przy północney armii, Vice-Hrabia Schramm, dowódzca brygady pieszey w Paryżu, i Baron Doguereau dowódzca tuteyszego korpusu artylleryi, mianowani zostali Jenerał-Porucznikami. Jenerał-Porucznik Fabre otrzymał dowództwo jedney dywizyi pieszey przy armii północney.

Król zamienił karę śmierci należących do rozruchow 5 i 6 czerwca Lepage i Cuny, na przedstawienie Wielkiego Pieczętarza, na karę dożywotniego zamknięcia w fortecy.

Gazeta *Temps* twierdzi, iż wie z dobrego źródła, że Marszałek Soult w swoim liście do Pana Dupin, wyraził następujące trzy warunki: 1) Prezydenturę w gabinecie zatrzymuje dla siebie; 2) dalszy ciąg systematu z 13 marca; 3) zobowiązanie niezbliżenia się w żadnym wypadku do lewey strony. — Gazeta Ministeryalna *France Nouvelle* dodaje: drugi punkt rozumie się sam przez się.

— *Dnia 8* —

Król Hiszpański już tak dalece miał przyyść do zdrowia, że się naradzał nad utworzeniem ministeryum.

Podług listów kupieckich, powołane zostały wszystkie woyska Hiszpańskie do Madrytu z prowincyi Guipuscoa, Alava i Nawarra.

Korpus obserwacyyny woyska Francuzkiego, wystawiony na granicach Hiszpańskich, składać się będzie z 25,000 woyska.

Piszą z Brestu pod dniem 5 t. m: „Dziś zrana odprowadziano tu trzymasztowy okręt: „San Juan Magnanimo”, który Admirał Sartorius o 60 mil morskich od Lizbony zabrał; ten okręt naładowany był ryżem, woskiem, saletrą i żaglami z Angoli, i miał na pokładzie 164 osób.

Syn Marszałka Maison, przybył tu jako goniec z Wiednia.

Xiąże Talleyrand miał wczoray długą naradę u Króla, a dziś wyjeżdża do Londynu.

W Lugdunie utworzone towarzystwo, dla obrony wolności druku, liczy już do 700 członków.

Piszą z Bajonny, iż Jenerał Harispe przybył tam dnia 3 t. m. oraz, że woyska, któremi dowodzić będzie, ściągają za nim niezwłócznie.

Gazeta *Messager* pisze: „Dziś rozchodzą się tylko wojenne pogłoski z powodu sprawy Hollenderskiey, które popierają powrótem Margrabiego Dalmacyi, i odjazdem ztąd Barona Fagel.”

W Anglii łatwiey teraz zebrać można rekrutów do Oporto, niżeli do wschodnio - indyyskich osad; w Irlandyi znayduje się teraz przeszło 3,000 ludzi gotowych dla odpłynienia do Portugalii.

Z Madrytu piszą z dnia 29 z. m. W ciągu słabości Króla, nie odstępował go P. Grijalba, a Król powierzył mu ostatnie swoje rozkazy. We wszystkich dyecezyach nakazane były modły o przywrócenie zdrowia Króla. Zwołano znowu więcey woyska do stolicy; Królowa pisała do wszystkich Jenerałów w armii. Obawiają się niepokojów w Galicyi i Estremadurze, gdzie dowodzą Jenerałowie Eguja i San Juan, znani stronnicy Don Carlosa.

Nawet woyska, rozciągające kordon zdrowia koło gór Pyreneyskich, odebrały rozkaz udania się śpiesznie w pochód do stolicy.

Donoszą także z Madrytu, iż dwa półki piesze z woysk ściągających do stolicy, oraz jeden półk jazdy staną w Toledo, i takaż dywizya stanąć ma w Segowii.

— *Dnia 9* —

Journal du Commerce zawiera następujące wiadomości z Oporto z dnia 30 z. m., lecz tylko wkrótkości: „Dawno oczekiwany attak na Oporto, nastąpił nakoniec, lecz był bezskuteczny. Don Pedro odparł na wszystkich punktach oblegających, chociaż z bolesną stratą wielu swoich. Ubił on 2,500 nieprzyjacioł, zabrał przeszło 200 jeńców, kilka dział i wozów amunicyynych, i jedną śmigownicę. Zdaje się, iż Miguelści nie odważą się powtórzyć podobnego attaku, zwłaszcza, gdy woysko Don Pedra przez usiłowania jego przyjacioł w Anglii i Francyi, nie tylko w ludziach, lecz oraz w broni, amunicyi, a nawet w pieniądzach, ciągłe i znaczne odbiera posiłki; w tych dniach przybyło znowu z Anglii 500 ludzi do Oporto, a wielka liczba żołnierzy, rozpuszczoney legii cudzoziemskiey w Belgii, są już w drodze, teraz więc wciąż wzmacniać będą siłę Don Pedra. — Do Nantes przybyła wielka liczba wychodniów. w celu udania się na przygotowanych tam okrętach do Oporto.”

Xiąże Talleyrand odjechał dziś rano, bardzo śpiesznie do Londynu; jego podróż ma bydź bardzo naglącą. Miał on oczekiwać rozstrzygnienia nowego składu Ministeryum, nimby powrócił na swoje posadę; lecz depesze nadesłane wczoray wieczór od P. Durand de Mareuil, a w których ten dyplomatyk nanowo żąda stanowczych instrukcyi, przyśpieszyły podróż Xięcia Talleyranda. Zapewniają, iż tenże już wprzódy długą miał naradę z Królem i Marszałkiem Soultem, oraz, że ma wszelkiego dołożyć starania, aby uskutecznić przyjęcie użycia środków zmuszających przeciw Hollandyi.

P. Humann udał się do Króla, zaklinając, aby go nie kazał obierać kandydatem do Ministeryum, podając za przyczynę, iż przy teraźnieyszym stanie rzeczy, nie może bydź krajowi użytecznym.

P. Argout i P. Barthe obiadowali wczoray u Marszałka Soult; PP. Rigny i Thiers już wprzód tam przybyli.

W sobotę zeszłą odprawił Jenerał Sebastiani długą naradę w biórze spraw zagranicznych z kilkoma obcemi posłami. Dniem wprzódy odprawiła się długa konferencya w pałacu Posła Pruskiego, pomiędzy kilku członkami ciała dyplomatycznego.

Courrier Français mówi: „Udzielone wczoray wiadomości w gazecie *Nouvelliste* i w *Monitorze*, którym nikt wierzyć nie chciał, potwierdziły się zupełnie. Mianowanie Hiszpańskiego Ministeryum jest niezawodne. Goniec, który dziś przywiozł do poselstwa Hiszpańskiego wiadomość o wyniesieniu P. Zea Bermudez na Ministra spraw zagranicznych, udał się dziś daley do Londynu. Hrabia Alcudia mianowany został na jego mieysce Posłem w Londynie. Minister Calomarde skazany na wygnanie. Reszta Ministrów: Ballasteros, Salazar, Zambrano, pozostaną jako Radcy w Madrycie. Wielu urzędników ministeryalnych rozpuszczono.”

— *Dnia 10* —

Król udzielił wczoray Jenerałowi Drouet i Sekretarzowi Legacyynemu P. Perrier, odjeżdżającemu do Londynu, prywatne posłuchanie.

Gazeta *Temps* mówi: „Onegday wieczor zatrudniano się pogodzeniem dyplomatyków, którzy w tych dniach obiadowali u Barona Louis w Petit-Brie. — Naywiększa część mniemanych współczłonków nowego gabinetu i Xiąże Tayllerand przybyli tam razem z Marszałkiem Soultem. Z rozmowy P. Soult zdawało się, że jego wybor padł na PP. Louis, Rigny, Barthe, Argout i Bassano. Xiąże Bassano, który przez wspomnienie na jego stosunki pod Cesarzem Napoleonem mógłby wzbudzić podeyrzenie u Mocarstw, nie ma osiągnąć wydziału spraw zagranicznych, lecz publicznego oświecenia, lub też spraw wewnętrznych.”

— *Dnia 11* —

Monitor dzisieyszy ogłosił skład nowego ministeryum. Członkami jego są: Marszałek Soult, Ministrem Woyny i Prezydentem Rady Ministrów; Xiąże Broglie Ministrem spraw zagranicznych; P. Human Ministrem skarbu; P. Thiers Ministrem spraw wewnętrznych; P. Guizot Ministrem publicznego oświecenia; Hrabia Argout Ministrem handlu i publicznych budowli; Pan Barthe Wielkim Pieczętarzem i Ministrem sprawiedliwości; Hr. Rigni Ministrem marynarki. Trzey więc ostatni utrzymani zostali przy swoich wydziałach; P. Barthe ma jeszcze mieć dodany wydział religiyny.

Izby zwołane zostały na dzień 19 listopada.

(5)

Do powyższego artykułu z Paryża dodajemy i to, że P. Barthe, W. Pieczętarz, mianowany także został Prezydentem Rady Stanu; Hr. Montalivet Jeneralnym Intendentem listy cywilney, a pierwszy gabinetowy Sekretarz Baron, Fain, Radzcą Stanu w służbie nadzwyczayney.

Xiąże Talleyrand odjechał wczoray z Xiężną Dino do Londynu.

Z Madrytu donoszą pod dniem 2 t. m., iż Król Ferdynand VII, ciągle przychodzi do zdrowia.

Wczoray wysłano czterech nadzwyczaynych gońców z wydziału spraw zagranicznych: Pana Pralin do Madrytu, Pana Perrier syna do Londynu, jednego do Wiednia, a jednego do Berlina.

Mniemają, że wkrótce po utworzeniu ministeryum, mianowana będzie znaczna liczba parów. (*G.C.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 9 października.

Podpółkownik Eden, szwagier lorda Brougham, mianowany został jenerałem-adjutantem siły zbroyney w Kanadzie.

Dnia 26 zawinął do Oporto z Londynu okręt i przywiózł 52 koni dla konstytucyonistów.

Gazeta *Morning-Chronicle* czyni propozycye, aby otworzono subskrypcyą dla wdów i sierot, poległych w sprawie Don Pedra oficerów i żołnierzy. Toż pismo zapewnia, iż wysłane ztąd posiłki w ludziach i ammunicyi dla woyska Don Pedra już stanęły na mieyscu swego przeznaczenia, że zatym strata poniesiona w morderczey bitwie dnia 29 z. m. w dwóynasób uzupełnioną została. Urządzony tutay dla Don Pedra wielki liniowy okręt „Wellington" ściągniony został onegday na dół Tamizy przez dwa parowe okręty.

Admirał Sartorius wysłał część eskadry dla uważania rozproszonych Miguelistowskich okrętów, sam zaś z większą częścią flotty, zaraz po bitwie pod Oporto dnia 29 stoczoney, udał się pod Lizbonę, którey blokadę niezwłócznie ma rozpocząć.

Dopiero nie dawno donosiła *Gazette de France*, że się cała familia Buonapartych zgromadziła w Rzymie do P. Letycyi Bonaparte, dla zabezpieczenia sobie części majątku; lecz następujący spis pobytu członków tey rodziny jaśniey udowodni, jak są rozproszeni po świecie: Józef Buonaparte były Król Hiszpański bawi w Londynie; madame Buonaparte jego małżonka w Florencyi; Karol Buonaparte syn Lucyana, ożeniony z córką Józefa Buonapartego, mieszka w Ricia; Lucyan Buonaparte w Sinigaglia, jeden syn jego w Kolumbii; Ludwik Buonaparte były Król Hollenderski w Florencyi; P. Hortensia jego małżonka w Szwaycaryi; Ludwik Buonaparte ich syn w Szwaycaryi; Hieronim Buonaparte były Król Westfalski w Liwornie; Achilles Murat syn byłego Króla Neapolitańskiego w Londynie, jego młódszy brat w Nowym-Yorku: P. Karolina Muratowa była Królowa Neapolitańska w Florencyi.

Admirał Pulteney Malcolm przybył wczoray z Portsmouth do Londynu, i odprawił zaraz naradę z P. James Graham w wydziale admiralicyi; zaś P. James Graham odwiedził ze swey strony lorda Palmerstona w wydziale zagranicznym i lorda Althorp.

— *Dnia 10* —

Już od 17 z. m. rozpoczął szoner jeden z eskadry Sartoriusza blokadę Lizbony; admirał Sartoriusz blokuje to miasto większą częścią swey eskadry już od 1 t. m.

Gazeta *Globe* donosi: że przybyły do Tryestu nasz okręt Wojenny „Madagascar", odwiezie wkrótce regencyą Bawarską do Grecyi przeznaczoną, gdzie popłynie pod zasłoną Francuzkich i Rossyyskich wojennych okrętów.

P. Stratford Canning przesłał Panu Edw. Thomason od wielkiego Sułtana, wspaniałą i wybornie robioną tabakierę z dyamentami, w dowód ukontentowania W. Sułtana, z naukowego wyjaśnienia Pisma Świętego przez P. Edw. Thomason. Jest to pierwszy raz, iż Cesarz Turecki daje nagrodę za przysługę uczynioną chrześcijaństwu.

Lord Palmerston podał nowy projekt do traktatu pokoju między Hollandyą i Belgią, w którym artykuły traktatu z 15 listopada, tyczące się żeglugi na Skaldzie i kanałach, w wielu punktach zmienione zostały. Projekt ten rządowi Hollenderskiemu nie został podany przez lorda Palmerstona, jako przez członka Konferencyi, a zatém rząd Hollenderski mniemał, iż nie wypada nań zważać.

Podług listów z Rio-Janeiro, znayduje się ten kray w bardzo burzliwym stanie; rejencya rezygnowała.

Dnia 3 t. m. wpłynął do portu w Falmouth okręt „Ebenezer" z 50 ochotnikami dla jazdy Don Pedra przeznaczonemi; takichże znaydowało się tam jeszcze 50 na pokładzie Angielskiego kutra „Osprey." Dla przeciwnych wiatrów musieli się tam kilka dni zatrzymać; spodziewali się jednak naydaley dnia 6 t. m. odpłynąć.

— *Dnia 12* —

Król przybył dziś w południe z Windsor do pałacu St. James. Ministrowie udali się o godzinie 2 do pałacu królewskiego, gdzie odprawiono tayną radę, na którey odroczony został parlament z wtorku 16 października na wtorek 11 grudnia.

Lord Durham powrócił tu wczoray z nadzwyczaynego poselstwa do Rossyi, i odprawił zaraz narady z hrabią Greyem w wydziale skarbu, i z lordem Palmerstonem w wydziale zagranicznym.

Wczoray przybyła tu część orszaku Xięcia Talleyranda, jutro spodziewany jest sam Xiążę.

Sir John Milley Doyle odjechał ztąd rzeczywiście do Oporto. Wsiadając z swoim adjutantem do powozu, zawołał do otaczającego go mnóstwa ludu: „Niech żyje Donna Marya!" Z tym officerem stanie zaraz w Oporto oddział z 250 ludzi, później zaś uorganizuje się pod jego dowództwem 5000 woyska. (*G.C.*)

PORTUGALIA.

Oporto dnia 29 września.

Do doniesień, umieszczonych w poprzednich numerach pisma naszego, udzielamy tu jeszcze niektóre szczegóły o ostatniey walce pod Oporto dnia 29 września. Spodziewano się już naprzód attaku Miguelistów dnia tego, jako w dniu świętego Michała, a Portugalczyk chętnie walczy w dni świąteczne i uroczystości.— Woysko Miguelistów liczyło 20,000 ludzi. Dwa dni przed tą bitwą, ustały były z obódwóch stron kroki nieprzyjacielskie zupełnie, a za to zbrojono się obóstronnie do gorącego boju. Od dnia 26 nie zatrudniali się mieszkańcy już niczém w mieście, tylko woyną; widziano ich często z teleskopami w ręku, obserwujących stanowiska nieprzyjaciół.

Okręt „Britomar" przywiózł już dnia 21 z. m. do Oporto dla woysk konstytucyynych działa do uzbrojenia już zupełnie urządzonych okrętów, jako też kule do dział ciężkiego kalibru.

Znany Tellas Jordao, przybył do główney kwatery Miguelistów, według zeznania zbiegów, poróżnił się zaraz z jenerałem Teixeira. Jordao miał się zapytać: dla czego miasto nie wzięte? Zamiast odpowiedzi położono mu plany stanowisk i spis strat poniesionych. Jordao nie chciał na papiery patrzeć i obwiniał jenerała, o tajemne porozumienie się z Don Pedrem. Ledwie ich uspokoiło wdanie się oficerów.

Dnia 25 przybył margrabia Palmella do Oporto; i z nim także goniec z depeszami do konsula w Oporto i do komodora, oraz do lorda Russel i admirała Parker w Lizbonie. Te depesze zawierały między innemi rozkazy, aby angielskie okręty „Orestes" i „Childers" wpłynęły za barjery, gdyby tego wymagała obrona własności angielskich poddanych. To zarządzenie wykonano natychmiast, a porucznik Eliot wysłany został z doniesieniami do Miguelistowskiego wodza, oraz z oświadczeniem, iż pomimo tego neutralność nayściśley zachowaną będzie; że jednak wszelkie nadwerężenie osób lub własności angielskiey, natychmiast pomszczoném zostanie.

Okręt Don Pedra „Amelie" stanął poza dwoma okrętami angielskiemi. Migueliści strzelili dnia 28 z. m. na obadwa, przeszło 200 kul tra-

DODATEK

Wilno dnia 17 Października o. s. 1832 roku.

fiło okręt angielski „Orestes” a jednego człowieka ubito na okręcie angielskim „Childers”; okręty angielskie zachowały się w naywyższym stopniu umiarkowania, i nie odpowiedziały wcale na tę napaść.

— Dnia 29 września w nocy. —

Kongrewskie rakiety okropnie działały dziś z południa. Naoczny świadek opisuje, iż pola i ogrody były, gdyby zasiane zabitemi i ranionemi nieprzyjaciołmi, których podana liczba do 2500 bardzo jest zamałą.

— Dnia 30 września zrana. —

Noc zeszła spokoynie; z naszey strony zginęło 14 oficerów, i bardzo wielu raniono, ze wszystkiém mamy 4 do 500 poległych i ranionych.

Urzędowa depesza margrabiego Palmella z d. 20 września o godzinie 10 w nocy, opowiada prawie to samo, cośmy już wyżey donosili; oprócz tego pisze on: że zamiast co Miguelści tak pewnymi zdawali się bydź zwycięztwa, stał się owszem ten dzień sławnym dla konstytucyonistów. — Po wyprawie do Aveiro, obiecuje sobie margrabia bardzo wiele, jeżeliby posiłki w czasie nadeszły; właśnie też dowiadujemy się iż dwa parowe okręty, przybyłe z Anglii, stanęły w porcie, które znowu znaczną liczbę ludzi, koni, broni i ammunicyi mają na pokładzie; odbieramy oraz przez te okręty wiadomość o wielu okrętach z nowozaciężnemi, którzy tu za nimi dążą. *(G.C.)*

C h i n y.

Niespokoyności od granicy północney prowincyi *Kantonu*, podług odebranych wiadomości, nie są dotąd przytłumione. Powstańcy przez Chińskich mieszkańców są z pogardą nazywani *Javujin* (pół-ludzie). W bitwie woysk rządowych z powstańcami wiele krwi rozlano, i d. 11 lutego przybył goniec do Gubernatora *Li*, z prośbą o posiłki, w skutek czego wydany został rozkaz Jenerałowi stojącemu w obwodzie *San-Keung*, aby wysłał 500 ludzi na pomoc.

Dwa do *Nowego-Yorku* z *Kantonu* przybyłe okręty, przywiozły Gazety Chińskie z dnia 21 kwietnia, które donoszą, że powstał bunt w górzystych prowincyach *Kwang-tung*, *Kwang-se* i *Hoo-kwang*, który zrobił wielkie wrażenie w *Kantonie*, zkąd wysłano wiele woyska naprzeciw buntownikom. *(G. W.)*

OGŁOSZENIA.

1 W imieniu W. Scholastyki z Sorokow primo voto Piotrowskiey, a dopiero Hałkowey jako mąż i za plenipotencyą Leonard Józef Hałko b. Assesor Sądu Ziemskiego Powiatu Upickiego i Guberski Sekretarz na W. Karola Piotrowskiego, siostrę jego Dydrychowę i potomstwo już nie żyjącey Saltzmanowey czyli ich opiekę, a ogólnie na wszystkich sukcessorów po zeszłym ś. p. Piotrze Piotrowskim dziedzicu dóbr Hlebowa i Zeymel z folwarkami czyni ninieysze oświadczenie w rzeczy następney; Powodem nie dopełnioney satysfakcyi przez sukcessorów Piotra Piotrowskiego za dwóma tranzaktami służącemi W. Hałkowey, pierwszym za dokumentem w roku 1820 miesiąca julii 17 dnia tytuł obligacyynego mającym, zapewnił Piotr Piotrowski, iż po jego zeyściu corocznie żona W. Piotrowska dziś Hałkowa, po rubli srebr. 2,000 odbierać będzie aż do naydłuższych lat życia swojego i w tym względzie wszystkie majątki swoje oddaje pod ewikcyą: do jakowego dokumentu W. Karol Piotrowski wspólnie pisząc się, święcie wszystkie przyjęte obowiązki przez oyca dla żony a macochy swojey dopełnić przyrzeka, i takowy dokument, jako nienaruszoną wykazujący wolę, w roku 1820 miesiąca julii 17 dnia przed aktami Grodzkiemi Powiatu Upickiego przyznaniem upoważnionym został; i za drugim obligiem 1827 roku apryla 14 dnia wydanym ewictionaliter przez WW. Piotra oyca, Karola syna, Piotrowskich, na 10,000 rubli srebrnych, a 1828 roku februaryi 29 dnia przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Upickiego przyznanym, rozpoczęła W. Hałkowa po długiém oczekiwaniu proceder w Sądzie Powiatowym Upickim roku 1832 januaryi 7 dnia, w kontynuacyi którego, spotykała różne wybiegi ze strony W. Karola Piotrowskiego, zmierzone do jedney tylko przewłóki: w końcu po dekretach akcessoryynych Sądu Powiatowego i Sądu Cywilnego Izby Wileńskiey, otrzymała W. Hałkowa ostateczny dekret na dniu 5 7bra teraźnieyszego roku, przysądzający zaległą annuatę z expensami w ogóle 9,680 rubli srebr. oraz zastrzeżenie na dal wypłacania każdorocznie po 2,000 rubli srebr., nie łącząc w to wyżey rzeczonego czystego obligu. Przeto W. Hałkowa będąc tak znaczną kredytorką i pretensorką do dóbr Hlebowa i Zeymel z folwarkami, słuszne ma powody zanosić ninieysze oświadczenie w Sądowe akta, oraz podać drukiem do publiczney wiadomości przez Gazetę Gubernii Wileńskiey i Kurlandzkiey, na ten koniec aby nikt zgoła nie nabywał dóbr rzeczonych, jak równie kamienicy położoney przy Katolickiey Ulicy w mieście Guberńskiém Kurlandzkiém Mitawie, (o którą osobno W. Hałkowa ma pretensyą), na onych żadney ewikcyi nie opierał, słowem w żadne nabycia od sukcessorów ś. p. Piotra Piotrowskiego nie wdawał się, wybywać też im swoich dóbr niechciał, w kontrakta arendowne, zastawne i tym podobne umowy nie wchodził, albowiem w przypadku okazania się onych, pod żadnym pretextem utrzymać się nie będą mogły o tém samém satysfakcyi strony nie znaydą — O czém zgodnie z prawem podając do powszechney wiadomości podpisuję jako mąż i z mocy plenipotencyi 1832 roku oktobra 13 dnia. Pisał Leonard Józef Hałko b. Assesor Sądu Ziemskiego Powiatu Upickiego Gubernski Sekretarz. (1265)

2. Od Rzeczyckiego Ziemskiego Sądu, ogłasza się: z Owruckiego takiegoż dostawiony do tego Sądu wzięty za włoczęgę człowiek, który się powiadał tam, że jest *Nikitą Elisejewym* a w tym Sądzie *Nikołajem Tymofiejewym Bodnarem* rodakiem i wychodzcem z Mołdawii z Słobody Jasskiey, należącey do miasta Jass, mieszczaninem, mającym od urodzenia lat 27, przymiotów następnych: wzrostu z wielkich średniego, włosow na głowie strzyżonych i brwiach nieco ciemnorusych ryżowatych, twarzy czystey białey, oczu szarych zapadłych, nosa ostrego, gęba mała, na lewey szczęce przy uchu nisko wyrazny narysek, wzdłuż jakby czém przerżnięty, biały, bardzo wązki szram, na kości z lewey

strony piersi około szyi i na szyi z teyże strony w dole małe brodawki takież, mówi czysto po ukraińsku i małorossyysku, na prawey nodze na wielkim palcu paznogieć zepsuty i bardzo mały, że pomieniony człowiek odesłany do Mińskiego Gubernialnego Rządu dnia 6go września dla postąpienia z nim za włóczęgę podług praw. Września 8 dnia 1832 roku.

Assesor Jan Bielicki.
Sekretarz Andrzey Chitun. (1257)

---

2. Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięty teraźnieyszego 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectwa, żyd *Srul Szmilewicz Polak*, który się powiadał rodakiem Wołyńskiey Gubernii Żytomirskiego Powiatu miasteczka Berdyczewa z mieszczan, a stosownie do wyroku Chocimskiego mieskiego Magistratu za włóczęgę, czarodzieystwo, i przyobiecanie pieniędzy przy wzięciu jego pod areszt, przeznaczony do odesłania na Syberyą na osiedlenie bez ukarania.— Przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 3½ wierszków, włosow na głowie, brwiach, wąsach i brodzie czarnych z przebijającą się siwizną, oczu karych, twarzy czystey, nosa i gęby miernych, od urodzenia lat 54, wdowiec. Września 24 dnia 1832.

Sowietnik Przybylski.
Sekretarz Dżumiński. (1256)

---

1 Un Anglais, natif de Londres, ayant chaque jour quelques heures de libres, s'offre à donner des leçons de langue anglaise; s'adresser à la librairie de Zawadzki, à Vilna. (1180)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniejszém uprzedza się, iżby nikt nie mógł korzystać ze straconego płakatnego pasportu, wydanego z Kowieńskiego Powiatowego Kaznaczeystwa włościaninowi Rosieńskiego Powiatu majątku Czerwonego-Dworu, Obywatela Graffa Tyszkiewicza, Michałowi Dowtortowi, 4go października 1831 roku za N. 432, z terminem na sześć miesięcy, z opisaniem przymiotów tegoż Dowtorta następujących: od urodzenia lat 55, wzrostu 2 arszyny 4 wiersz., włosow i brwi czarnych, oczu szarych, nosa długiego, twarzy okrągłey, szczególnych przymiotów nie ma. Października 8 dnia 1832 r.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Benedykt Czarnocki. (1260)

---

2. Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że na oddanie w nową 4ro-letnią dzierżawę od 1 stycznia 1833 roku Grodzieńskiey na rzece Niemnie przeprawy, przeznaczone w Grodzieńskiey Skarbowey Izbie 19go następującego listopada teraźnieyszego 1832 roku z ustanowionym przetargiem targi, na jakowe wzywają się życzący z prawnemi świadectwami. Października 11 dnia 1832 roku.

Sekretarz Józef Eysymont.
Powytczyk Wyżbo (1262)

---

2. Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż człowiek Mikołay Wasilewski, który się powiadał, mieysca urodzenia swego niepamiętającym, osądzonym bądąc za włóczęgę, i rezolucyą tuteyszey Kryminalney Izby, na mocy przedpisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do Miasta Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu, przymiotów zaś rzeczony: wzrostu 2 arsz. 2½ wiersz., twarzy smuglawey, podługowatey, oczu karych, nosa miernego, włosow ciemnorusych, na lewey ręce skazujący palec przykurczony. Października 7 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler F. Afanasowicz. (1261)

---

2 Od Witebskiey Izby Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niey przedawać się będzie z publicznego targu murowany dwu-piątrowy dóm i staynia z ziemią Czastnaho Prystawa Fernanda Grudzińskiego oceniony 5,400 rubli za dług Izby, 1618 rubli 55½ kop. z doliczonemi procentami, a o terminach targow będzie osobno uwiadomiono. Września 25 dnia 1832 roku.

Sekretarz Bachałowicz. (1251)

---

2 Od Witebskiey Izby Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niey przedawać się będzie z publicznego targu, murowany dwu-piątrowy dóm z 7 murowanemi kramkami, pogrzebami i ziemią dworzanina Grzegorza Pożniaka w M. Witebsku położony, oceniony 5,500 rubli, za nieopłacenie długu tey Izbie 1,600 rubli z doliczonemi procentami, a o terminach targow będzie osobno uwiadomiono. Września 27 dnia 1832 roku.

Sekretarz Bachałowicz. (1252)

---

2. Roku 1832 msca oktobra 5 dnia Sąd Powiatowy Exdywizorski Kowieński wszystkich kredytorów i pretensorów zeszłego ś. p. Józefa Chłopickiego, Prezesa Granicznego Kowieńskiego zawiadamia, że po ułatwieniu wszelkich pierwiastkowych in fundo majętności Wędziagoły kwestyy, Sądy swe Exdywizorskie w mieście Powiatowém Kownie w dniu 10 nowembra b. roku do oczewistego rozbioru ogólnie konkursowey funduszu Chłopickich sprawy zareassumuje, i bez przerwy zaymując się oney rozbiorem, tak w rannych, jako i poobiednich sessyach, też sprawę oczewiście rozsądzi. Zatém, żeby kredytorowie o powyższey reassumpcyi byli zawiadomieni, i pretensye swoje do niniejszego Sądu w oznaczonym terminie do Sądu niniejszego wnosili, przez niniejszą awizacyą daje wiedzieć.— Sędzia Powiatowy i prezydujący Syruć, Deputat Duchowny Wincenty Dowtort, Assessor Powiatowy Tytularny Sowietnik Hulewicz, Felix Kulesza Exdywizor, Regent Antoni Janowski. (1255)

---

2 Roku 1832 septembra 4go dnia zaginął W. Zenonowi Burniewiczowi Obywatelowi i Deputatowi Dworzańst. Ptu Upitskiego pugilares z papierami ważnemi, a mianowicie oblig przez W. Majora Buchowieckiego Marszałkowi b. ptu Szawelskiego Józefowi Burniewiczowi na sreb. rubli 250 wydany, a W. Zenonowi Burniewiczowi przelany, także na ordynaryynym papierze na imie tegoż W. Zenona Burniewicza na rubli sr. 80 z podpisem Hrabia A., karteczka na rubli 15 z podpisem Wereszczyński, oraz urzędowe pisma ważne, i listy, a gotowemi sto

rubli assygnacyynych, ktoby przeto wiedział o pomienioney zgubie, upraszа onę odnieść do domu X. Franciszkanów pod N. 392 lub też do Redakcyi tey Gazety; przyczém też zastrzega się, aby nikt, dokumentow tych nabywać nie ośmielał się, jako niemających dla nikogo nayımnieyszey wartości.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (1234)

NOWE DZIEŁA

DOM BIAŁY,

POWIEŚĆ

KAROLA PAWŁA KOCKA,

tłumaczył z francuzkiego

Józef Kraszewski.

Pięć tomow in 12mo, nakładem T. Glüksberga w Wilnie. Cena na lepszym papierze rub. srebr. trzy, na zwyczaynym rub. sr. dwa kop. dwadzieście pięć.

Z licznych dzieł znakomitego francuzkiego pisarza Karola Pawła Koka, Dom biały jest pierwsze, które w polskim wychodzi języku, Paweł Kock nie zagłębia się w ciemnościach średnich wieków, nie opisuje wielkich wydarzeń historycznych, ale lekkiém i żartobliwém piórem, kreśli obrazy naszych czasów, naszych obyczajów, obrazy ludzi nam współczesnych. — Romanse jego z upodobaniem wszędzie czytane, na kilka językôw już przełożone zostały.—Prócz wyszłego z druku Domu białego, znayduje się teraz pod prassą w teyże samey drukarni drugi Romans Kocka: Brat Jakób w 4ch tomach in 12mo. Kto biorąc dom biały prenumeruje razem na Brata Jakóba, płaci za wszystkie 9 tomów na papierze zwyczaynym rub. sr. trzy.

3. Od Podolskiey Skarbowey Izby ogłasza się, iż wieś Skarbowa Maydan Juźwiński i majątek Łopatyńce oddają się od 23 marca 1833 roku, w possessyą, pierwsza na dwanaście, a ostatni na dziesięć lat, dla tego przeznacza się targ w Skarbowey Izbie, 9 grudnia teraźnieyszego 1832 roku, z jednym we trzy dni przetargiem.

Wieś Maydan Juźwiński leży w Wiennickim powiecie: w niey rewizyynych dusz 106 i jednodworców 21 familiy, gruntow 373 dziesięcin, 1,596 sążni, pod lasami 357 dziesięcin, 786 sążni pod zabudowaniem i ogrodami 54 dziesięcin, 1,422 sążni, w inwentarzu sporządzonym w 1832 roku pokazano pańszczyzny ciągłey 486 i pieszey 1,539 dni, roczney intraty 536 rubli 23 kop. srebrem, rachując każdy dzień pańszczyzny po 10 kop. srebrem.

Wieś Łapatyńcy leży w Lityńskim powiecie, w niey rewizyynych dusz 96, i jednodworców 29 familiy, gruntow 1,067 dziesięcin 2,195 sążni, a niezdatney ziemi 17 dziesięcin 2,125 sążni. Przynosi ona intraty dochodu podług lustracyi 1798 roku 529 rubli $28\frac{1}{2}$ kop. srebrem, rachująo pańszczyznę ciągłą po 6, a pieszą po 4 kop. srebrem: takowych dni w inwentarzu 1830 roku pokazano 3,712 ciągłey, a 696 pieszey.

Życzący wziąć takowe majątki w possessyą na wyżey wyrażony czas, zechcą na wyznaczony termin przybydź s pewnemi ewikcyami do Izby Skarbowey, gdzie będzie im pokazany inwentarz, z szczegółowém opisaniem stanu włościan, ich powinności i położenie samych majątków. Września 27 dnia 1832.

Sowietnik Krycki.

Naczelnik Stołu Kuczyński. (1250)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

3. UUr. Apolinaremu Mórawskiemu Szambellanowi b. Dworu Pol., Bazylemu i Helenie z Janowiczów Sekretiewom Półkow. woysk Rossyyskich. Ludwice Hrabini Kossakowskiey Łowczynie Litt. z dokładem opieki, Wincentemu Nowickiemu Regentowi, po dekrecie kopii z spraw, a Józefowi Wichertowi, Józefowi Bakowskiemu b. Prezyd. Ziem. Trockiemu, Bernardowi Gieysztorowi Sędz. Granicz. Kowień., Anieli Baranowskiey Podpół. z dokładem opieki, Stanisławowi de Sztrungowi, Fryderychowi Morytzowi, Ignacemu Januszewskiemu Mostowniczemu, Michałowi Żyłło Kapitanowi woysk polskich, Ignacemu Tomaszewskiemu, lub tych wszystkich osób sukcessorom, po dekrecie niestannym loco peragendae executionis, pozew Edyktalny przed Sąd Powiatowy Wileński, na kadencyą idącą Sto-Michalską, czyli 8brową, z instancyi Ur. Tekli z Byszyńskich Kucewiczowey Konsyliarzowey pod assystencyą opieki, w referencyi do dowodów u Sądu złożyć się mających, do całego wiedzionego processu, zaszłych dekretów oczewistych i dyllacyinych, oraz remissy Sądu Głównego, i uprzednich żałob wynosi się w *prosbach*: o zobowiązanie niestawających na uprzednich terminach do warowania loci standi, o zasądzenie summy rubli srebr. 436 kop. 92, na wszelkim obżał. Sekretiowey funduszu, a pryncypalnie na będącym w ręku obżał. Mórawskiego z procentami i expensami prawnemi, z inekwitacyą do majątku Butrymańców, i do summy w ręku obżał. Kossakowskiey znaydującey się, na którą zakładającego się aresztu potwierdzenia, o skassowanie wszelkich kondyktowych pretensyow, oraz opisow na zatarcie ewikcyi uległego funduszu zmierzających, o przyjęcie oczewistey rozprawy, uchylenia zarzutu dawności, i jakowey ammissyi, o bliższość do dowodu i odwodu, a gdzie wyniknie potrzeba i do juramentu i we wszystkiém o wypełnienie regół remissą Sądu Głównego przepisanych.

Roku 1832 msca 8bra 8 dnia, że takowy pozew do Gazety Kuryera Litt., może bydź umieszczony Sąd Powiatowy Wileński poświadcza.

Assessor Jan Czyż.

Regent Julian Malicki. (1249)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

3 Urodzonym Antoniemu Komarowi b. Sędz. Granicz. Oszmiań., Damiannie Komarowey i jey synowi małoletniemu z oyca Felixa Komara Sędz. pochodzącemu z dokładem opiekunow; Bogusławowi Eysmontowi Kapitanowi b. W. Polskich, Alexandrowi Tretiakowemu, Kamilli Szklennikównie, Karolinie Rumakównie i jey opiekunowi Antoniemu Korsakowi b. Wywodowemu Ptu Borysowskiego Deput., Piotrowi Szuniewiczowi, Stanisławowi Zienowskiemu, 9-

raz dalszym kredytorom i pretensorom do funduszu zeszłego Hilarego Komara, stosunki mającym Pozew, przed Sąd Mińskiey Cywilney Izby na kadencyą od 20 septembra idącego roku reassumującą się lub po niey następną, z instancyi Urodzonych Karola jako męża, a Filomeny z Prószyńskich 1mo: Voto Komarowey ad praesens Mosiewiczowey Sędz. Gran. aktorki rzeczy, przy odwołaniu się do wszelkich w sprawie złożyć się mających dowodów, szczególnie zapisanego oświadczenia w roku teraźnieyszym marca 14 d. w Mińskiey Cywilney Izbie; oto: iż załca debitorka pożyczywszy zeszłemu mężowi swojemu Hilaremu Komarowi na własnoręczne obligi, pierwszy w roku 1827 xbra 19 d. na rubli sr. 500, drugi w roku 1829 marca 25 d. na rubli sr. 200, trzeci w roku tymże apryla 11 d. na rubli sr. 900, zawiniwszy oświadczającey się w ogóle rubli sr. 1600 z procentami wskazał ewikcyą na wszelkim swoim majątku, a mianowicie na folwarku zastawnym Iwanowszczyznie w Ptcie Borysowskim położonym v. Pawlukow zowiącym się — Nakoniec ze skutkow swey osobistey skłonności, i względności, postanowiwszy uczynić dar dla JPanny Karoliny Rumakówny, zobowiązał załcą dellatorkę do wydania teyże Pannie Romakównie w roku 1829 apryla 11 dnia obligu na rub. sr. 900. Co przez uległość dla męża (a nieoswojona z prawem znajomości wykonywając) bez przewidzenia własney smutney następności i zachwiania swego rękodaynego funduszu wypełniła, i stosownie do ewikcyi załcey opisaney, dając obligi dla obżałnych, Rumakówny, Felixa Komara i dalszych, na tenże folwark Iwanowszczyznę ewikcyą wniosła: a lubo ś. p. Hilary Komar folwark Iwanowszczyzną zwany, w Pcie Borysowskim położony, do dziedzictwa WW. Zienowiczow Marszał. przynależny, za prawem zastawném w roku 1817 marca 11 dnia daném i przyznaném possydowany, przez testamentową dyspozycyą w roku 1829 maja 16 d. sporządzoną, i tegoż roku junii 13 d. w Sądzie Gł. Mińskim 2go Depart. aktykowaną dla załcey z przywiązaniem długow i darow, przeznaczył, z jakowego folwarku ogólnie kredytorowie i donataryusze szukać satysfakcyi powinni: mianowicie za utrzymanie folwarku Iwanowszczyzny w budowlach funduszowych, dawania zapomóg włościanom, uprzęży wszelkiey, i żywności czyniące się — corocznie opłatę za tychże podatków Monarszych, rekrutczyzny — procentow do Skarbu Monarszego, od summy zastawney za Komara nieprzestannie ociążając się, zaspakajać załca jest przeznaczoną i z pełną uciążliwością samojedna utrzymując sług ekonomicznych, bonifikatę załatwiać musi — takoż z okazyi wynikłych w roku przeszłym zamieszek w kraju, dość, osobistego, niemało, funduszu straciwszy; osobno z wypadkow ogólney choroby w poddaństwie zastawném chat dwóch przez śmierc zupełnie niemając, równie z okoliczności zawodnie wyciągnioney intraty folwarku Iwanowszczyzny — gdy rzeczony folwark Iwanowszczyzna na satysfakcyą moją realnego długu, donatoryuszki oraz kredytorow. żadney intraty nie czyni — a co większa koszta w exdywizyi Januszewskiey — sollarya, poszliny; dług skarbowy, i dalsze nieprzewidziane do osoby załcey przywiązują się — a gdy stan folwarku Iwanowszczyzny żadnego dopiero nie czyni widoku na uspokojenie długow i darow ś. p. Hilarego Komara. Z tych więc nayrzeczywistszych pobudek załca dellatorka nieścieśniając dla siebie prawa rządzenia się w folwarku Iwanowszczyznie, a w poszukiwaniu swoich rękodaynych należności, stosownie do oświadczenia, pozywając obżałnych przed Sąd Cywilny Mińskiey Izby zakładają prośby. Nadewszystko dowodow wszelkich na swą stronę służących — prawa zastawnego i testamentu utwierdzenia — a mocą onych przy prawie zastawném utrzymania, o przeznaczenie taxy exdywizyi wieczystey schedy z wydziału Januszewskiey massy przeznaczyć się mającey; o przyporuczenie Sądowi exdywizorskiemu w Januszewie exystującemu, iżby zachodzące stosunki tak z kredytorami zeszłego Komara, jako też załcey, własnemi, rozwiązał; iżby w miarę ich pretensyow, byleby prawnym objekcyom niepodległych, w proporcyą otrzymać się mającey satysfakcyi z massy po - Zenowiczowskiey, w jednostayney taxie z obowiązkiem wypłaty długu Skarbowego, schedy wydzielił — amissyi na niestawających, ogłoszenia i od wszelkich nadal prozekucyi dellatorkę wolną ogłoszenia — o przepisanie dalszych właściwych reguł i tego wszystkiego, co czasu sprawy proszoném będzie, z wolną poprawą żałoby.

Roku 1832 mca septembra dnia — Woźny niżey podpisany świadczę, iż tego pozwu kopije zgodne z autentykiem w. sprawie WWJMmć Panow Karola i Filomeny z Prószyńskich Mosiewiczow, Sędz. Granicz. Ptu Oszmiańskiego: WWJmć Panom Bogusławowi Eysmontowi Kapitanowi Woysk Polskich w majętności Milczu w Ptcie Borysowskim położoney 17 dnia — Karolinie Rumakównie w majętności Iwanowszczyznie, oraz Piotrowi Szuniewiczowi w folwarku Łyntuchowie 16 dnia i Stanisławowi Zienowskiemu w folwarku Zapotowiu w Ptcie Borysowskim leżących 16 d. osobnemi kopijami oczewisto w ręce popodawałem, oraz dalszych wszystkich kredytorów, że przez Gazety Kuryera Litewskiego zawiadomiłem, zapewniam — i o terminie rozprawy przed Sądem Mińskiey Cywilney Izby zapowiedziałem.

Salomon Kodź Woźny Powiatu Borysow.

Roku 1832 mca septembra 19 d., przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Powiatowemi Borysowskiemi stawająo osobiście JP. Woźny wyżey wyrażony, relacyę takowego pozwu urzędowie zeznał — Przyjąłem, że jest w księgach świadczę:

Borysow. Ptgo Sądu Regent Albin Błażejewicz. (1253)

Prenumerata.

Od dnia 1szego bieżącego października zaczął się ostatni kwartał Prenumeraty na Gazetę Kuryera Litewskiego pocztą i na mieyscu. Cena zwyczayna: z pocztą rubli 4, bez poczty rubli 2 kop. 25 srebrem.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1832. d. 17 Października.

Cenzor *Leon Borowski.*